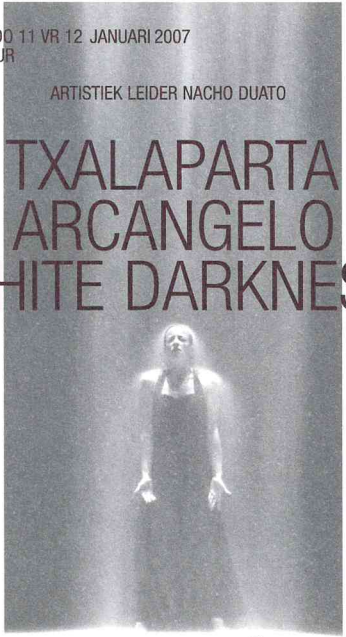
WO 10 DO 11 VR 12 JANUARI 2007
20.15 UUR

ARTISTIEK LEIDER NACHO DUATO

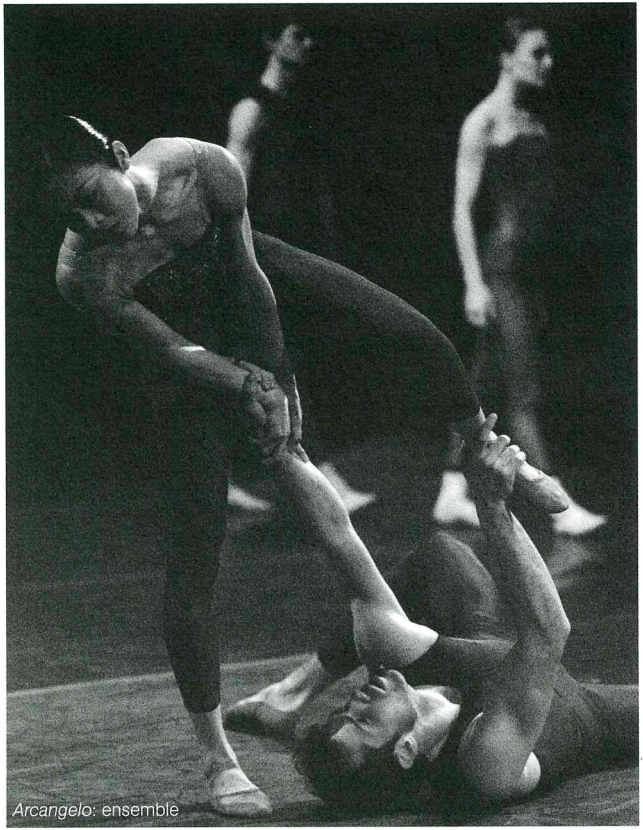
TXALAPARTA
ARCANGELO
WHITE DARKNESS



Compañía Nacional de Danza

Gastprogrammering
Het Muziektheater

Compañía Nacional de Danza



Arcangelo: ensemble

Txalaparta, Arcangelo, White Darkness

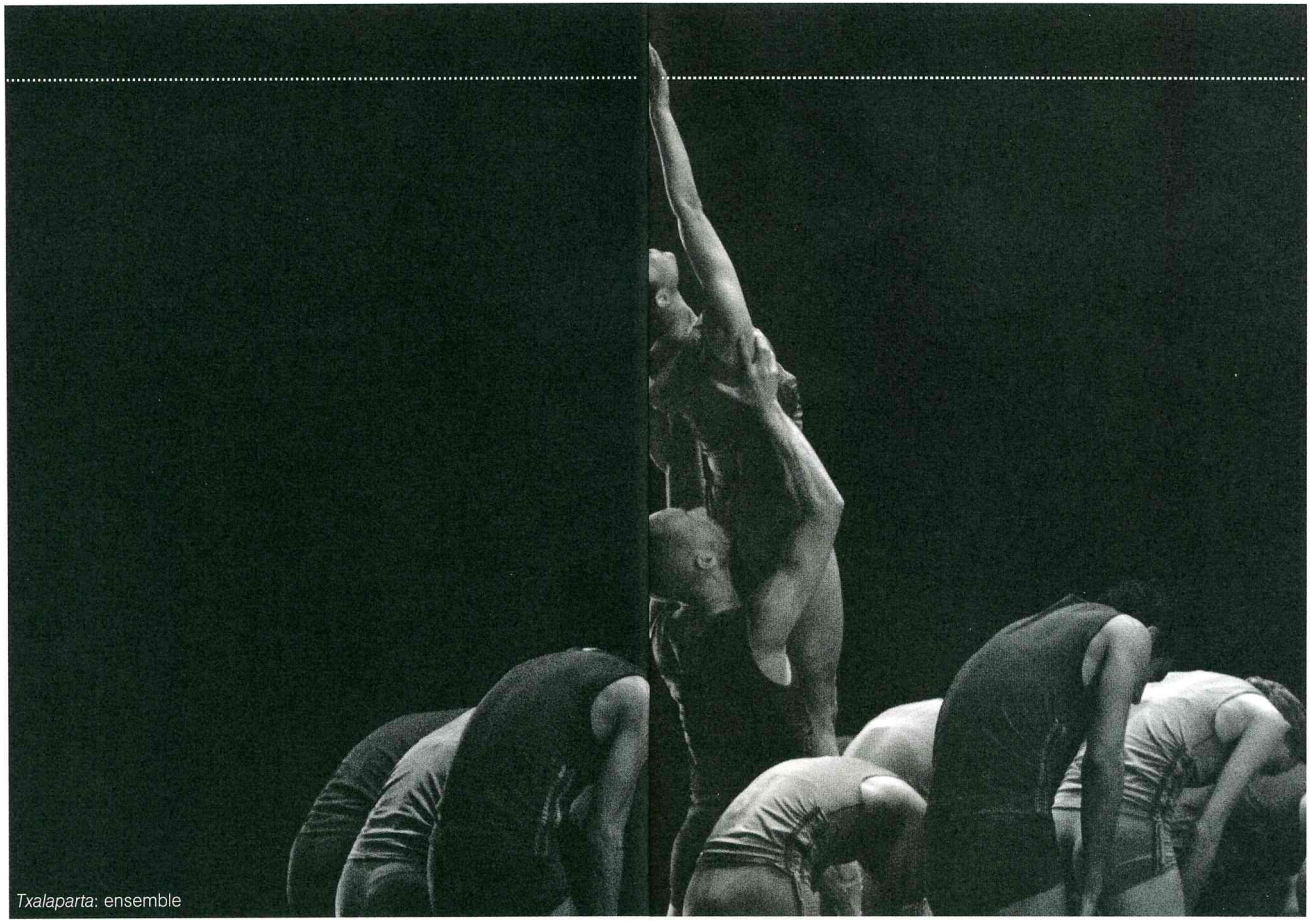
woensdag 10 januari 2007 - 20.15 uur
donderdag 11 januari 2007 - 20.15 uur
vrijdag 12 januari 2007 - 20.15 uur

Inleiding
45 Minuten voor aanvang van iedere voorstelling wordt in de foyer op het tweede balkon een inleiding verzorgd door Jacqueline Algra, dansdramaturg en journalist. Deze inleiding is gratis toegankelijk voor bezoekers van de voorstelling.

De voorstelling duurt in totaal 2 uur en 30 minuten, inclusief 2 pauzes

Compañía Nacional de Danza ontvangt steun van het Ministerio de Cultura España.

MINISTERIO DE CULTURA
ESPAÑA



Txalaparta: ensemble

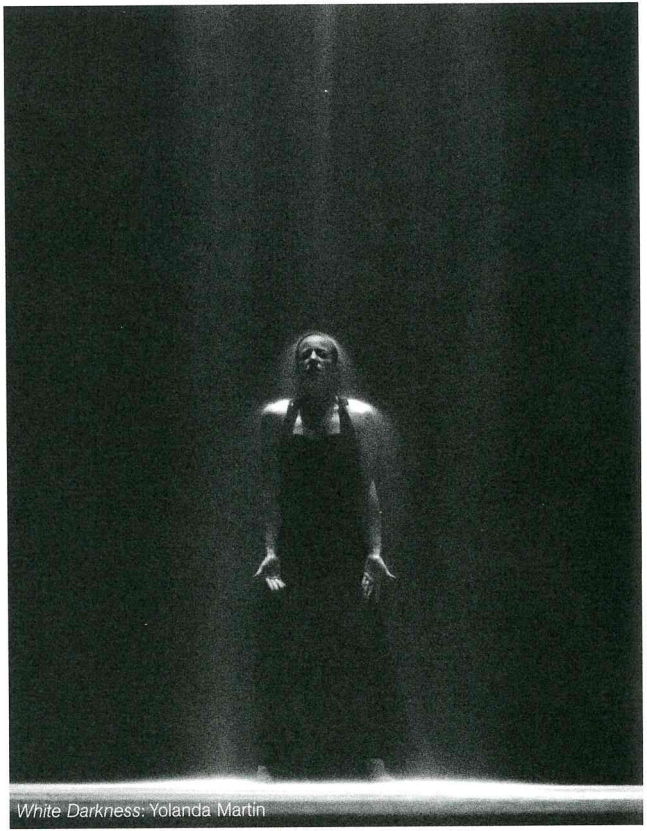
Txalaparta

choreografie	Nacho Duato
muziek	Kepa Junkera
opgenomen door	Oreka TX (Harkaitz Martínez, Igor Otxoa)
decorontwerp	Jaffar Chalabi
kostuumontwerp	Nacho Duato
lichtontwerp	Nicolás Fischtel (A.A.I.)
wereldpremière	18 mei 2001 Teatro Real, Madrid
duur	28 minuten

Arcangelo

choreografie	Nacho Duato
muziek	Arcangelo Corelli (*Concerti Grossi* Op. 6) Concerto Grosso n 9: Preludio (Largo) n 8: Vivace-Grave; Adagio-Allegro n 10: Preludio (Andante largo) n 11: Sarabanda (Largo); Preludio (Andante largo) n 4: Adagio - Vivace n 7: Andante largo n 2: Largo Allessandro Scarlatti (*Il Primo Omicidio,* aria *l'Innocenza*)
decorontwerp	Nacho Duato
kostuumontwerp	Nacho Duato (in samenwerking met Ismael Aznar)
lichtontwerp	Brad Fields
wereldpremière	31 mei 2000 Teatro Real, Madrid
duur	28 minuten

White Darkness



White Darkness: Yolanda Martin

choreografie	Nacho Duato
muziek	Karl Jenkins (*Adiemus Variations, String Quartet n 2*)
decorontwerp	Jaffar Chalabi
kostuumontwerp	Lourdes Frías
lichtontwerp	Joop Caboort
wereldpremière	16 november 2001 Teatro de la Zarzuela, Madrid
duur	30 minuten

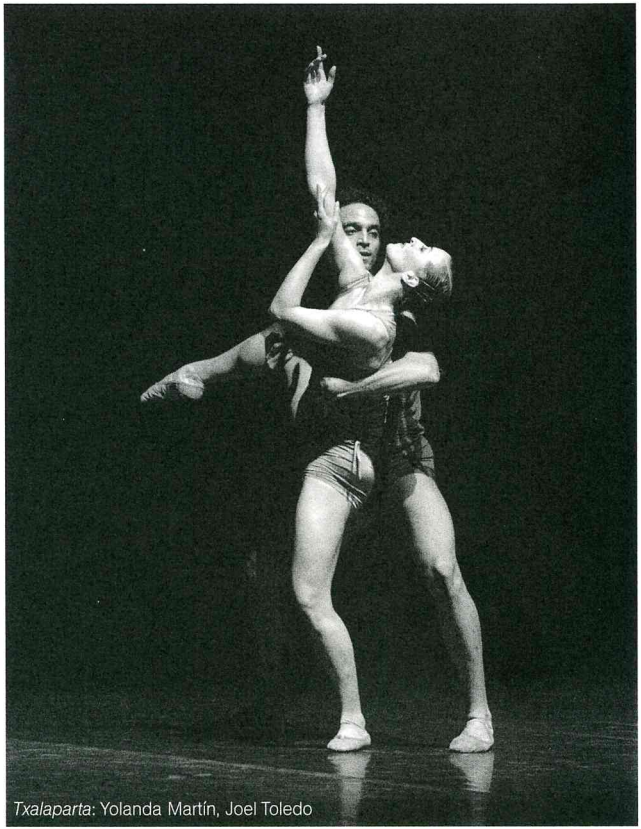
Compañía Nacional de Danza

Compañía Nacional de Danza is in 1979 opgericht onder de naam Ballet Nacional de España Clásico. Víctor Ullate was de eerste directeur van het gezelschap. In 1983 nam María de Avila de leiding van het van naam veranderde gezelschap: Ballets Nacionales - Español y Clásico. Zij benoemde de Noord-Amerikaanse danser- en choreograaf Ray Barra tot huischoreograaf en later tot adjunct-directeur. Hij bleef aan tot 1990. In 1987 werd Maya Plisetskaya artistiek directeur van het gezelschap. Daarna wijzigde het gezelschap de naam in Compañia Nacional de Danza.

De benoeming van de succesvolle danser en choreograaf Nacho Duato tot artistiek directeur van Compañia Nacional de Danza in 1990 betekende een grote sprong voorwaarts in de geschiedenis van dit Spaanse dansgezelschap. Nacho Duato stelde zich ten doel een onafhankelijk, nationaal balletgezelschap te creëren, met oog voor de klassieke basis van de groep, maar ook met een open blik naar de moderne dans. Compañia Nacional de Danza wordt gekenmerkt door haar hang naar nieuwe trends en ontwikkelingen in de hedendaagse dans. Ondanks het feit dat alle dansers een klassieke opleiding hebben genoten, is het gezelschap modern en opereert het in de lijn van het Nederlands Dans Theater en het Zweedse Cullberg Ballet.

In korte tijd slaagde Nacho Duato er in internationale erkenning voor zijn groep te winnen. Juist door de samensmelting van klassieke technieken en het werk van belangrijke moderne choreografen verwierf het ensemble grote faam.

Nacho Duato creëerde zelf een groot aantal choreografieën voor voor Compañía Nacional de Danza en wordt daarvoor door critici geprezen. Regelmatig ontvangt hij prijzen voor zijn werk.



Txalaparta: Yolanda Martín, Joel Toledo

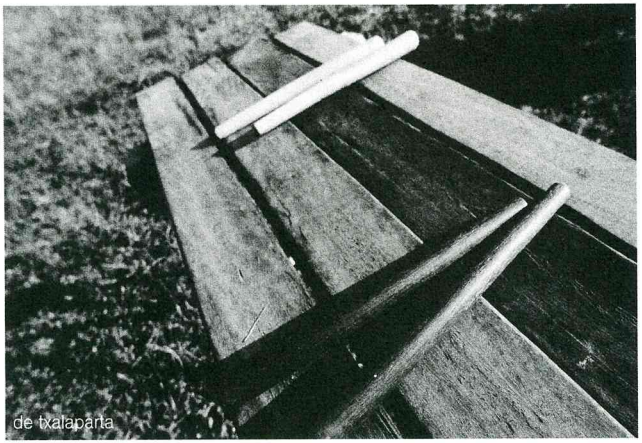
Txalaparta

De choreografie *Txalaparta* is genoemd naar het gelijknamige traditionele Baskische slaginstrument. Nacho Duato maakte voor de dansers een choreografie waarvan het virtuoze ritme onlosmakelijk verbonden is met de oorspronkelijke functie van de txalaparta, namelijk begeleidingsinstrument bij het rituele stampen en persen van appels tot cider.

Nacho Duato liet zich inspireren door het geluid, de vorm en de structuur van het oude instrument. Duato: 'De muziek is altijd mijn primaire bron van inspiratie. Ik loop tegen de muziek aan en ga er niet naar op zoek. De txalaparta is een belangrijk instrument voor de Basken, zoals de gitaar dat is voor de bevolking van Andalusië. Iedereen in Baskenland is er mee opgegroeid. De muziek die Kepa Junkera componeerde voor de txalaparta is heel toegankelijk, je kunt het in je buik horen en voelen, het is heel primair.'

Kepa Junkera vond zijn inspiratie ook in het eeuwenoude instrument: 'Al jaren voor ik de muziek voor *Txalaparta* componeerde, droomde ik van een muziekstuk waarin ik dit bijzondere instrument een plaats kon geven. Ik voelde een onweerstaanbare aandrang waar ik niet omheen kon. Later kreeg ik de kans om samen met de twee txalapartaspelers Harkaitz Martínez en Igor Otxoa (Oreka), twee txalapartaris een compositie op te nemen met dit instrument: *Quercus Endorphina*.

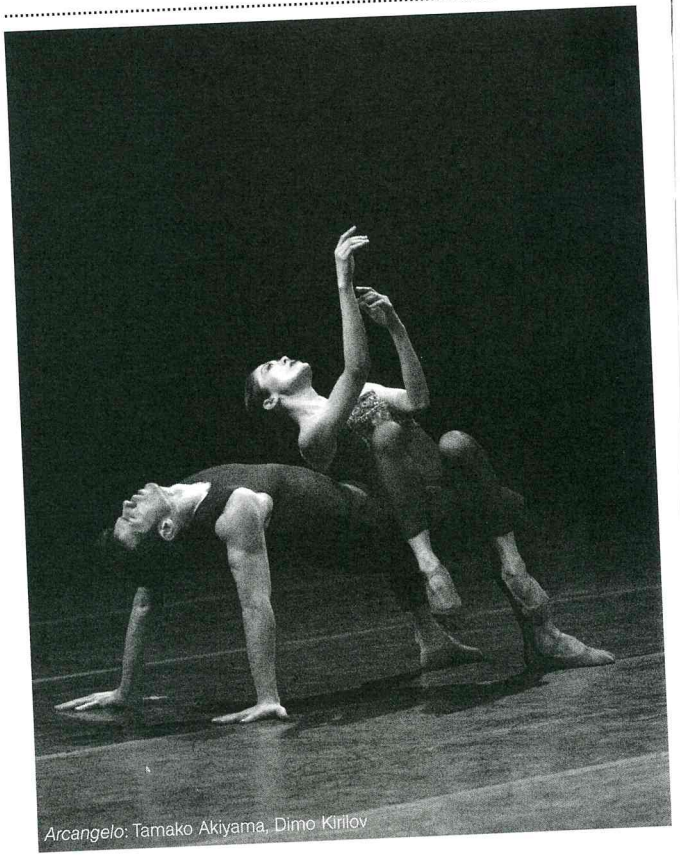
Zonder twijfel is dit één van mijn meest geliefde composities. De muziek lijkt een helende werking te hebben en heeft mijn vriendschap met het duo Oreka TX verdiept. Het is geweldig dat we de kans hebben gekregen om met dans, hout, metaal en steen het publiek te laten genieten van geluiden en bewegingen die tot dusver onbekend voor hen waren, maar die altijd al binnen in hen sluimerden. 'Eskerrik asko' (bedankt) zeg ik met liefde tegen Igor, Harkaitz en Nacho voor de vibraties die het project teweeg heeft gebracht en die ons de txalaparta heeft doen voelen.'



de txalaparta

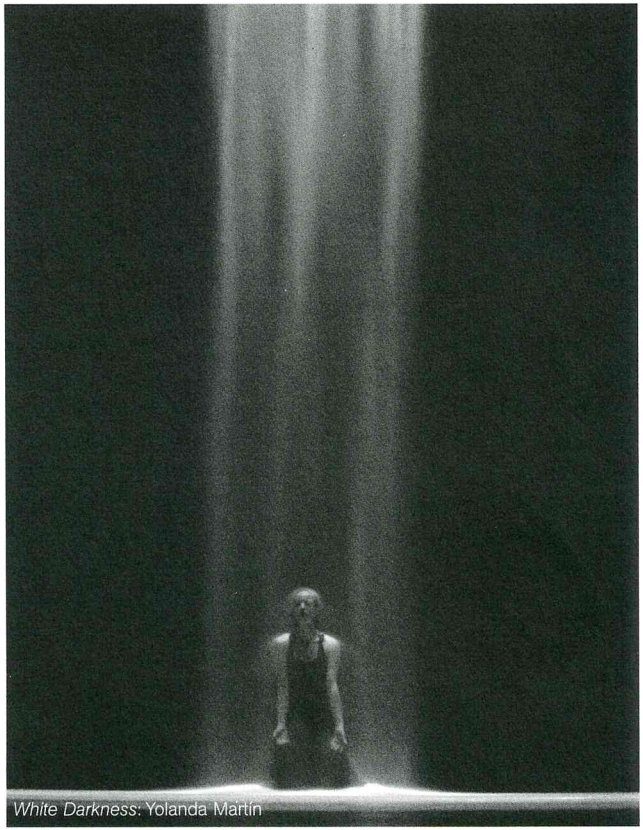
Arcangelo

Arcangelo is een beschouwing op hemel en hel. De choreografie is gebaseerd op de *Concerti Grossi* van de Italiaanse componist Arcangelo Corelli en eindigt met een aria uit Alessandro Scarlatti's *Il Primo Omicidio*, waarbij Nacho Duato de lento's en de adagio's in een andere volgorde zette. Het ballet gaat over de zoektocht naar bevrijding door middel van de dood, als een toegangsweg naar het paradijs dat ons vrij maakt.
Nacho Duato: 'Goud omringt het hele podium en goud staat voor de hemel, die hoog boven ons is. De drie openingen in de vloer verbeelden de hel, onder ons. Voor deze vorm heb ik mij laten inspireren door het tijdperk waarin Arcangelo Corelli leefde. Toen ik bezig was met *Arcangelo* hoorde ik overal barokmuziek, ik zag barokelementen in alles wat ik tegenkwam. Mijn hele lichaam en geest stonden er open voor.'
Arcangelo Corelli wordt gezien als één van de meest invloedrijke componisten van zijn tijd. Het grootste deel van zijn leven bracht hij door in Rome, waar hij in 1713 overleed. Zijn *Concerti Grossi* behoren tot de voorbeelden van het genre. Concerti grossi ontwikkelden zich gedurende de eerste dertig jaar van de 17e eeuw gelijktijdig op verschillende plaatsen. Destijds was het heel gebruikelijk dat orkesten uit meer dan honderd musici bestonden. Vanwege het weinig mobiele karakter vormden de eerste strijkers een aparte, flexibele groep



Arcangelo: Tamako Akiyama, Dimo Kirilov

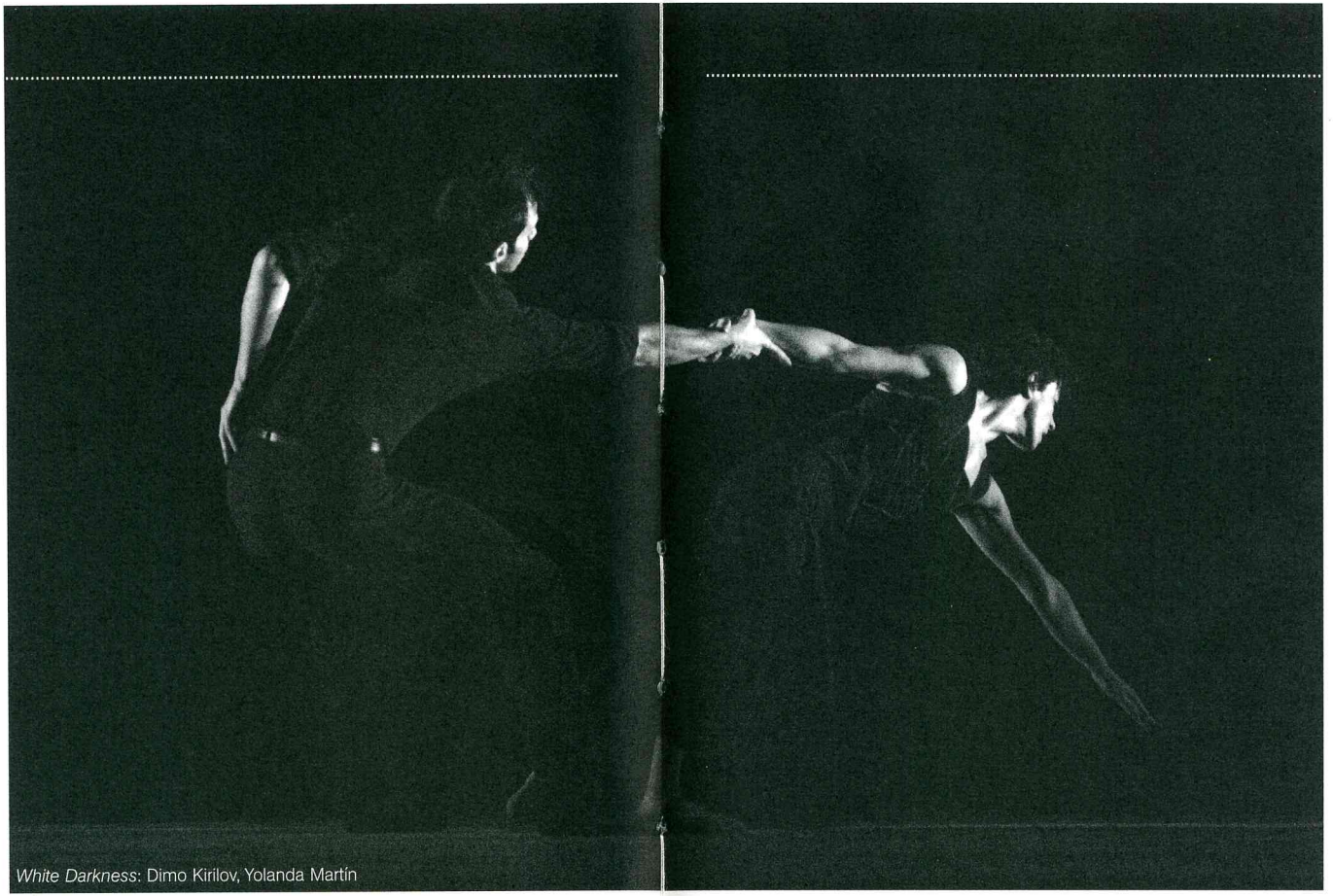
die 'concertino' werd genoemd en de rest van het orkest werd aangeduid met de term 'tutti'. De afwisseling van de 'concertino'- en de 'tutti'-partijen vormt de basis van de concerti grossi. De term refereert dan ook aan het Latijnse 'concertare': wedijveren.
Het instrumentale concert voor één of meer solo-instrumenten met orkest vond zijn oorsprong in de instrumentale 'canzona' van de laat 16e eeuwse Venetiaanse School. Arcangelo Corelli en Georg Friedrich Händel brachten de concerti grossi tot bloei.
De *Concerti Grossi* van Arcangelo Corelli vallen op door het klassieke evenwichtige van de barokmuziek, de heldere, eenvoudige structuur en de congruentie van vorm en inhoud.



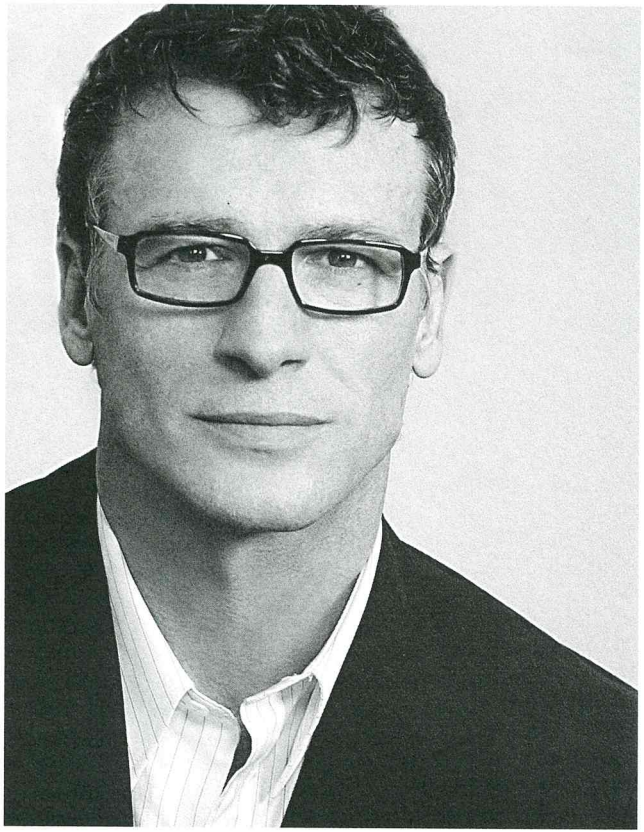
White Darkness: Yolanda Martín

White Darkness

Deze choreografie van Nacho Duato sluit nauw aan bij de creatieve lijn die de choreograaf de afgelopen jaren uit heeft gezet. Hij poogt hier zowel door beweging als door een gedegen kennis van de muziek zijn danstaal uit te breiden met steeds het expressieve vermogen van zijn dansers als uitgangspunt. *White Darkness* is een open kijk op de wereld van de drugs en het effect van deze verdovende middelen op ons sociale gedrag, ons vermogen te communiceren en op ons hele leven. Nacho Duato's visie is puur documentair en objectief. 'Drugs vormen een actueel thema. Iedereen kent wel iemand die er mee experimenteert, het gebruiken tot levenswijze heeft verheven of er aan onderdoor gaat. Voor veel mensen is het een genotsmiddel, waarvan het gebruik niet tot problemen leidt. Anderen gaan er aan ten onder.' Nacho Duato benadrukt dat hij geen waardeoordeel uitspreekt over drugsgebruik, maar de toeschouwer wil uitnodigen na te denken over dit onderwerp dat zowel actueel, pijnlijk als controversieel is.



White Darkness: Dimo Kirilov, Yolanda Martín



Biografieën

Nacho Duato - choreograaf

Nacho Duato werd geboren in het Spaanse Valencia. Op achttienjarige leeftijd begon hij zijn professionele ballettraining op de Rambert School in Londen, waarna hij zijn studie vervolgde aan het Mudra in Brussel, de school van Maurice Béjart. Zijn opleiding sloot hij af bij The Alvin Ailey American Dance Centre in New York.
In 1980 kreeg Nacho Duato een contract bij het Cullberg Ballet in Stockholm en een jaar later begon hij, na gevraagd te zijn door Jiří Kylián, bij het Nederlands Dans Theater. Daar maakte hij snel furore. In 1987 ontving hij de Gouden Theaterdansprijs van de VSCD (Vereniging Schouwburg- en Concertgebouw Directies). Natuurtalent Nacho Duato keek al gauw over de grenzen van het dansersbestaan en begaf zich in de richting van choreografie. Zijn eerste werk *Jardí Tancat* uit 1983 werd zeer goed ontvangen. Met deze choreografie op muziek van de Spaans/Catalaanse María del Mar Bonet won Nacho Duato de eerste prijs op het Internationaler Choreographischer Wettbewerb in Keulen.
In 1988 werd Nacho Duato huischoreograaf van het Nederlands Dans Theater naast Jiří Kylián en Hans van Manen. Het aantal aanvragen van internationaal opererende dansgezelschappen groeide en Nacho Duato koos ervoor ook voor andere groepen te gaan werken. Zijn werken staan inmiddels op het repertoire van tal van gezelschappen als het Cullberg Ballet, het Nederlands Dans Theater, Les Grands Ballets Canadiens, het Deutsche Oper Ballet, het Australian Ballet, het Stuttgart Ballet, Ballet Gulbenkian, het Finnish Opera Ballet, het San Francisco Ballet, het Royal Ballet en het American Ballet Theatre. In november 2006

voegde Le Ballet de l'Opéra de Paris *White Darkness* toe aan hun repertoire.
In 1995 ontving Duato de Franse onderscheiding Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres. In 1998 werd hij door de Spaanse regering gelauwerd met de Medalla de Oro al Mérito de las Bellas Artes. Bij de Stuttgart Opera won hij in 2000 de Benois de la Danse voor *Multiplicidad. Formas de Silencio y Vacío.* Sinds 1990 is Nacho Duato artistiek directeur van Compañía Nacional de Danza.

Kepa Junkera - componist (*Txalaparta*)

De Spaanse muzieklegende Kepa Junkera (1965) is geboren in Bilbao in Baskenland. Al op zeer jonge leeftijd legde hij een grote belangstelling voor de trekharmonica aan de dag. De 'trikitixa', de typisch Baskische versie van de accordeon, is het handelsmerk van Kepa Junkera. Zijn muzikale carrière wordt gekenmerkt door een hele reeks cd's waarmee hij de wereld liet kennismaken met zijn geliefkoosde instrument, en door verschillende verbintenissen met grootheden uit de internationale folkwereld (zoals The Chieftains, Carlos Nuñez en Dulce Pontes). In 1983 ging hij samenwerken met de groep Oskort. In 1990 won hij de Muestra de Folk Actual para Jóvenes Intérpretes voor het combineren van trikitixa (Baskische trekharmonica) met jazz. Al gauw maakte hij internationaal furore met Trans-Europe Diatonique, een project waaraan hij werkte met John Kirpatrick en Ricardo Tesei. Dit project, waarbij de trekharmonica een centrale plaats inneemt, werd lovend ontvangen door de critici.
Kepa Junkera trekt geregeld op met bekende Baskische musici en gerenommeerde internationale muziekgroepen en orkesten.
Het typisch Baskische percussie-instrument dat in vrijwel al zijn composities voorkomt is de txalaparta, de houten reuzenxylofoon.

Oreka TX - musici (*Txalaparta*)

Het duo Oreka TX bestaat uit Harkaitz Martínez en Igor Otxoa, twee txalapartaris, ofwel bespelers van de txalaparta. Zij maken sinds 1997 deel uit van de begeleidingsband van de accordeonist Kepa Junkera. In 2001 begon het avontuur voor de twee musici, die toen hun belangrijkste album tot nu toe uitbrachten: *Quercus Endorphina.* Het leeuwendeel van de muziek die op de cd te horen is, heeft Nacho Duato gebruikt voor zijn choreografie *Txalaparta.*

Arcangelo Corelli - componist (*Arcangelo*)

De Italiaan Arcangelo Corellli (1653-1713) werd geboren in Fusignano. Hij studeerde in Bologna en verhuisde omstreeks 1685 naar Rome, waar hij zijn eerste vioolsonate's publiceerde. Hij woonde in het paleis van zijn beschermheer kardinaal Pietro Ottoboni. Arcangelo Corelli dirigeerde in het Romeinse verblijf van Christina van Zweden en gaf les aan vioolstudenten, waaronder Francesco Geminiani en Pietro Locatelli. De componist was één van de grote meesters van de barok en componeerde, in tegenstelling tot zijn tijdgenoten, voornamelijk instrumentale muziek.
Zijn oeuvre bestaat onder meer uit een serie concerti grossi en kamersonates.

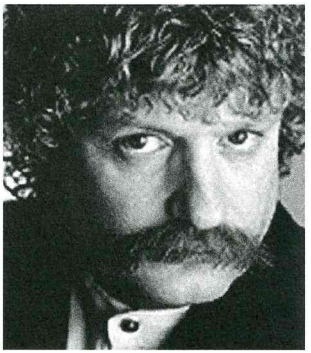
Alessandro Scarlatti - componist (*Arcangelo*)

De Italiaanse componist Alessandro Scarlatti (1660-1725) was kapelmeester in Rome en later bekleedde hij die functie aan het hof van Napels. In 1678 schreef hij zijn eerste opera, die nooit is opgevoerd en waarvan de

titel onbekend is. Een jaar later componeerde hij de opera *Gli equivoci nel sembiante* die met veel succes werd ontvangen. Aan het begin van de 18e eeuw legde Scarlatti zich toe op oratoria en cantates, die hij componeerde voor Prins Ruspoli en de kardinalen Ottoboni en Pamphili in Rome. In 1706 trad hij toe tot de Arcadische Academie, het in 1690 opgerichte exclusieve genootschap voor hervorming van de Italiaanse poëzie. De academie werd gevormd door een kring van rijke beschermheren, dichters en musici.
In 1706 probeerde Scarlatti Venetië te veroveren, waar de Venetiaanse School voor een bloeiend muziekleven zorgde. Hij componeerde *Mitridate Eupatore* en *Il trionfo della libertà*, maar beiden werden niet goed ontvangen in Venetië. In 1707 schreef hij de oratoria *Il Primo Omicidio*, waarop gedanst wordt in de choreografie *Arcangelo*.
In 1715 componeerde Scarlatti zijn laatste opera *La Griselda*.

Karl Jenkins - componist (*White Darkness*)

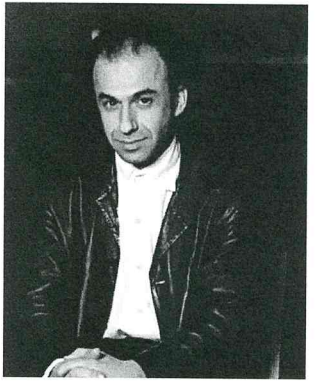
De componist Karl Jenkins (1944) is geboren in Wales, waar hij opgroeide in een muzikaal gezin. Als hoboïst speelde hij bij het National Children's Orchestra. In Cardiff studeerde hij muziek aan het University College en de Royal Academy of Music. In het begin van zijn carrière speelde hij vooral jazz en jazzrock op de bariton- en sopraansaxofoon, keyboard en hobo (een ongebruikelijk instrument in de jazzwereld). Hij speelde bij de groep van componist Graham Collier en werd in 1969 mede-oprichter van de baanbrekende jazz-rockgroep Nucleus. Deze band won in 1970 de eerste prijs op het Montreux Jazz Festival. In 1972 sloot Karl Jenkins zich aan bij de progressieve rockband Soft Machine, waarvan hij de muzikale leiding had tot 1984. Hij won diverse prijzen met Soft Machine waaronder die van 'best small group' in de Melody Maker jazz poll.



Na de opsplitising van Soft Machine richtte Karl Jenkins zich vooral op het componeren voor de reclamewereld, werk dat ook geregeld is bekroond. In 1995 brak hij door met het innovatieve crossover project *Adiemus*. *Adiemus* heeft een klassieke basis, maar biedt veel muzikale variatie; invloeden van jazz, klezmer en 'azan', de muzikale oproep tot gebed binnen de islam, zijn er in te herkennen.
Inmiddels zijn er binnen het project *Adiemus* zeven albums verschenen, waarvan de laatste in 2003. In 2005 werd Jenkins geridderd tot Officer in the Order of the British Empire.

Jaffar Chalabi - decorontwerper (*Txalaparta*, *White Darkness*)

De Iraakse/Oostenrijkse architect Jaffar Chalabi werd geboren in Bagdad en werkt



in Wenen. In Wenen volgde hij aanvankelijk een opleiding beeldhouwen, maar hij vervolgde zijn studies aan de University of Architecture aan de University of Michigan in de Verenigde Staten. In Wenen behaalde hij zijn bul aan de Technische Universität Wien en promoveerde op het onderwerp architectuur en beweging. In 1993 richtte hij samen met Talik Chalabi het bureau Chalabi Architects op. Sinds 1996 doceert hij aan de Technische Universität Wien en geeft hij gastlessen aan het École d'Architecture de Versailles in Frankrijk.
Meerdere internationale prijzen vielen Jaffar Chalabi ten deel, waaronder in 2000 de Benois de la Danse die hij kreeg voor het decor van Nacho Duato's *Multiplicidad. Formas de Silcencio y Vacío.*
Bij de Oostenrijkse Preis fur Experimentelle Architektur in 2002 kreeg hij een eervolle vermelding. Chalabi Architecs is geregeld winnaar van internationale architectuurcompetities. Op dit moment wordt een ontwerp van hem voor een conferentiecentrum in het Duitse Darmstadt gerealiseerd.
Jaffar Chalabi werkt sinds 1999 op regelmatige basis samen met Nacho Duato voor wie hij verder nog de decors ontwierp van *Ofrenda de Sombras* (2000), *Txalaparta* (2001), *White Darkness* (2001), *Castrati* (2002) en *Herrumbre* (2004).

Lourdes Frías - kostuumontwerper (*White Darkness*)

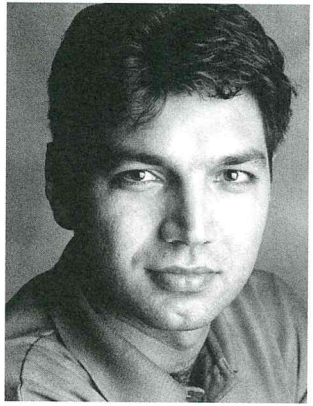
Lourdes Frías (Madrid, 1957-2006) studeerde binnenhuisarchitectuur maar kreeg gaandeweg steeds meer belangstelling voor mode-ontwerp. In 1986 verhuisde zij naar Londen waar zij studeerde aan de gerenommeerde School of Central Design Saint Martins College of Art and Design. In Londen werkte zij voor de



Japanse ontwerper Koji Tatsuno en met de Deense Anne Lise Kjäer. Daarna ontwierp zij als zelfstandige bij Notting Hill Gate. In 1995 keerde zij terug naar Spanje, waar zij in 1997 begon met ontwerpen voor Nacho Duato. Zij realiseerde de kostuums voor *Romeo y Julieta* en *White Darkness.*

Nicolás Fischtel - lichtontwerper (*Txalaparta*)

Nicolás Fischtel studeerde licht en geluid aan de prestigieuze Royal Academy of Dramatic Art (RADA) in Londen, waar hij les kreeg van docenten als Neil Fraser en Francis Reid. Daarna ontving hij een Fullbright Scholarship waarmee hij zijn studie vervolgde aan de School of Dramatic Art van de Yale University in Connecticut, waar hij het vak tot in de fines-ses leerde van Jennifer Tipton en William Warfel.
Sinds 1984 is hij werkzaam als lichtontwerper in het Teatro



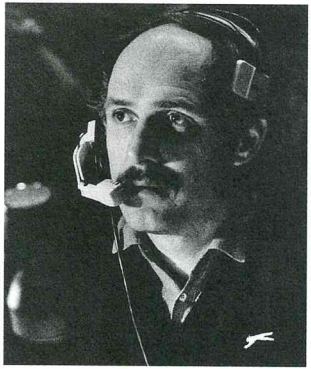
Sanpol in Madrid, waar hij het licht ontwierp voor onder meer *Aladdin*, *The Wizard of Oz*, *Piratas a Babor*, *The Frog Prince* en *Los Fantástikos*. Van 1991 tot 1996, was Nicolás Fischtel vaste lichtontwerper en directeur Techniek van Compañía Nacional de Danza, waar hij het licht ontwierp voor veertien nieuwe producties.
Ook was hij verantwoordelijk voor de lichtontwerpen van choreografieën van Nacho Duato voor andere gezelschappen: Nederlands Dans Theater, Berlín Opera Ballet, Les Grands Ballets Canadiens, Australian Ballet, Gulbenkian Ballet, Stuttgart Ballet, Ballets de Montecarlo, Pacific Northwest Ballet (Seattle), Hubbard Street Dance Co. (Chicago), Ballet Opera Finland, Asami Maki Ballet (Tokyo).
Recent werkte hij voor het San Francisco Ballet, Compañía Nacional de Danza 2, Joan Lluis Bozzo, Daniel Bohr, Juan Pedro de Aguilar, Victor Conde, Ramón Oller, Junior Ballet del Dance Conservatoire in Paris, Jesús Cracio, Ricard Reguan, Thaiku Theatre, Washington Ballet, Tulsa Ballet, Compañía Flamenco Vivo, Compañía Andaluza de Danza, Ballet Nacional de España etc. Zijn werk met Nacho Duato bij Compañía Nacional de Danza zet hij ook voort. Hij ontwierp het licht voor *Txalaparta* en andere recente producties.

Brad Fields - lichtontwerper (*Arcangelo*)

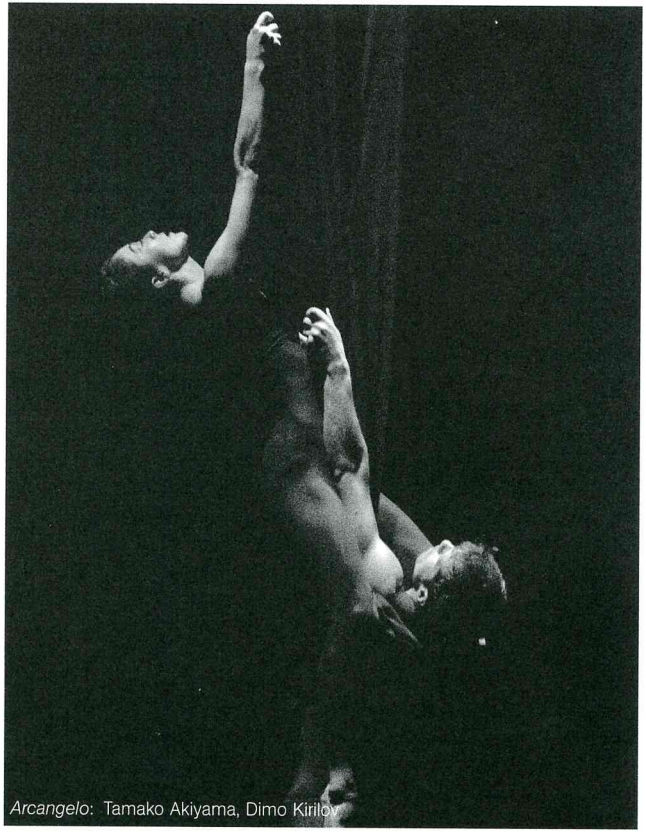
Brad Fields werd geboren in North Carolina (VS). Al twintig jaar is hij actief in zijn vak. Hij ontwierp het licht voor talloze podiumproducties in meer dan twintig landen. Voor Compañía Nacional de Danza maakte hij eerder lichtontwerpen voor choreografieën van Nacho Duato als *Castrati*, *Sueños de Éter*, *Arcangelo*, *Ofrenda de Sombras*, *Multiplicidad. Formas de Silencio y Vacío*, *Without Words* en *Remanso*.
Brad Fields is de vaste lichtontwerper van het American Ballet Theatre, waarvoor hij ontwerpen maakte voor onder meer de balletten *Coppelia*, *La Fille Mal Gardée* en *Within You Without You: A tribute to George Harrison*. Voor het Australian Ballet ontwierp hij ten behoeve van Natalia Makarova's choreografie *La Bayadère* en voor de Lewitzky Dance Company maakte hij een ontwerp voor Bella Lewitzky's *Meta 4*. Andere gezelschappen waar hij voor werkte zijn Ballet Argentina, Boston Ballet, San Francisco Ballet, Royal Ballet, Ballet de l'Opéra de Lyon, Houston Ballet, Nederlands Dans Theater, Les Grands Ballets Canadiens, Los Angeles Chamber Ballet, North Carolina Black Repertory Company en North Carolina Dance Theater.

Joop Caboort - lichtontwerper (*White Darkness*)

Joop Caboort (1944) werd geboren in Den Haag in een theaterfamilie. In 1965 kwam hij terecht bij het Nederlands Dans Theater waar hij van 1970 tot 1995 hoofd was van de technische dienst. Hier maakte hij lichtontwerpen voor meer



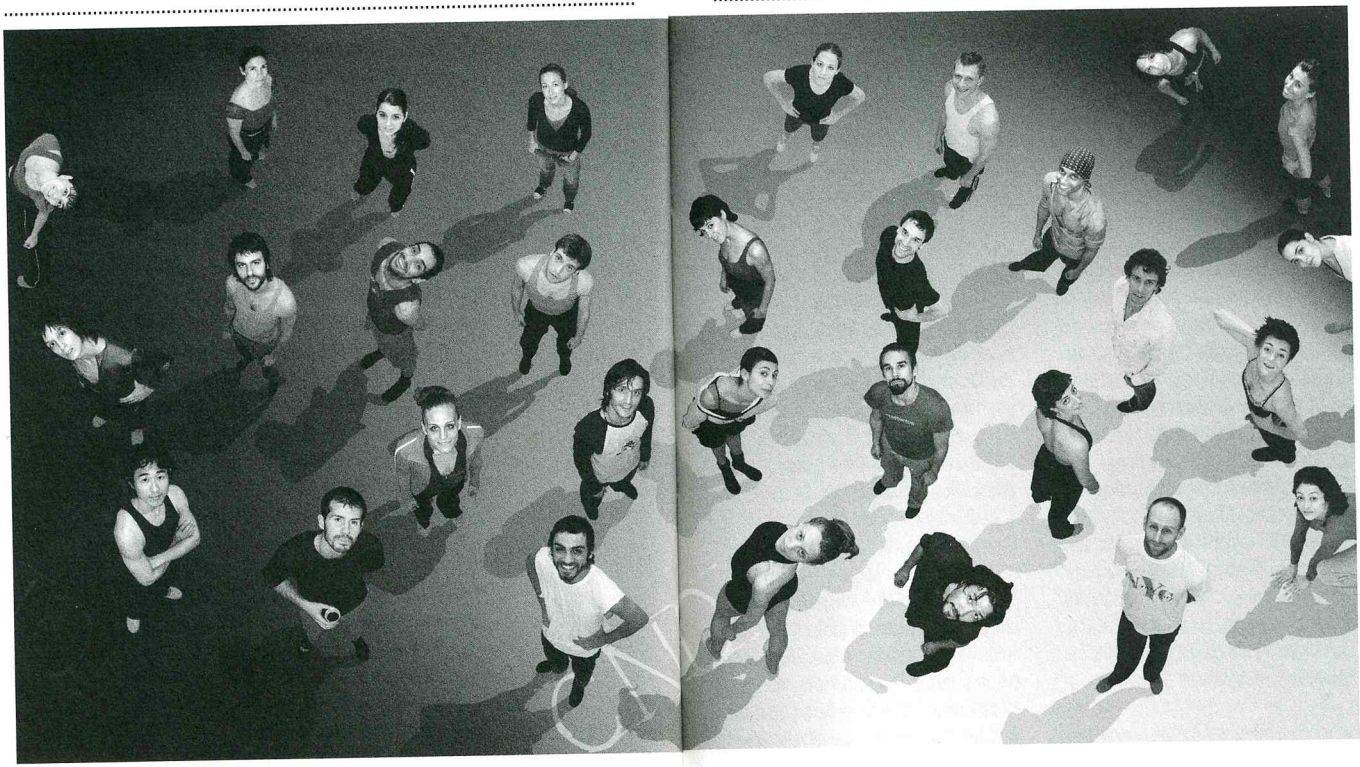
dan 200 balletten van onder anderen Jiří Kylián, Hans van Manen, Jennifer Muller, Louis Falco, Glen Tetley, Nils Christe en Nacho Duato. Hij werkte



Arcangelo: Tamako Akiyama, Dimo Kirilov

nauw samen met decorontwerpers als Jean-Paul Vroom, William Katz, Walter Nobbe, Keso Dekker, Nadine Baylis en John F. Macfarlane. Als freelance lichtontwerper maakte Joop Caboort het lichtplan voor *Krigsdanser* van Birgit Cullberg (Stockholm, 1979), voor veel balletten van Nils Christe en voor een aantal Nederlandse toneelproducties. Voor Stichting Opera aan het Spui creëerde hij het lichtontwerp van *Dido and Aeneas* (1994) en hij maakte het lichtontwerp voor *Victoria und ihr Husar* (1996) van de Hoofdstad Operette. Joop Caboort was nauw betrokken bij de realisatie van het Lucent Dans Theater in Den Haag.

Biografieën dansers



Tamako Akiyama - soliste
Tamako Akiyama is geboren in het Japanse Hokkaido. Haar opleiding volgde zij bij de Uchiyama Ballet Studio aldaar. Een vervolgstudie deed zij bij de Monagaskische Academie de Danse Classique Princesse Grace, de opleiding die onder leiding staat van Marika Besobrasova.
In 1986 won Tamako Akiyama de tweede prijs bij de Prix de Lausanne en twee jaar later kreeg zij de vierde prijs in Varna. In 1989 kreeg zij een contract bij het Stuttgarter Ballet, waar Marcia Haydée de scepter zwaaide. Daar danste ze in choreografieën van onder anderen George Balanchine, John Cranko, John Neumeier, Marius Petipa, Maurice Béjart, Jiří Kylián, Nacho Duato en William Forsythe.

Luisa María Arias - soliste
In haar geboorteplaats Madrid volgde Luisa María Arias klassieke balletlessen aan het Real Conservatorio Profesional de Danza. Haar opleiding vervolgde zij met klassieke en Spaanse dans aan de Real Escuela Superior de Arte Dramático y Danza.
Van 1990 tot 1991 maakte zij deel uit van Euroballet, dat geleid werd door Peter Busse. In 1991 stapte zij over naar het Ballet National de Nancy et de Lorraine. Na vier jaar ging zij naar Ballet de l'Opéra National du Rhin dat onder leiding stond van J.P. Gravier.
Tussen juli 1997 en maart 1998 danste zij bij Peter Schaufuss Ballet. Sinds 1998 maakt zij deel uit van Compañía Nacional de Danza.

Dimo Kirilov - solist
Dimo Kirilov werd geboren in Sofia in Bulgarije. Hij kreeg zijn eerste balletlessen aan de Nationale Opera School van Sofia en werd in 1993 aangenomen als danser bij de Nationele Opera van Sofia.
In 1994 kwam hij bij het Jeune Ballet de France. In 1995 werd hij danser bij het Ballet National de Nancy et de Lorraine om daar na een jaar later solist te worden. Sinds september 2001 is hij lid van Compañía Nacional de Danza.

Swee Boon Kuik - solist
De Swee Boon Kuik (Maleisië) begon zijn ballet- en moderne dans opleiding in 1988 bij Tan Lian Ho.
In 1989 toerde hij door zijn geboorteland met de Batu Pahat Dance Troupe en een jaar later sloot hij zich aan bij de People's Association Dance Company. In 1991 werd hij aangenomen bij het Singapore Dance Theatre en daar bleef hij tot september 2002. Toen vestigde hij zich in Madrid om te gaan dansen bij Compañía Nacional de Danza.
In 1993 behaalde Swee Boon Kuik zijn diploma van de Royal Academy of Dance Signapore. In 1995 behoorde hij tot de finalisten in de 5th Asian Pacific Ballet Competition for Young Dancers in Tokyo. In 1997 volgde hij een zomercursus bij de Summer School The Place in Londen en nam hij klassieke en moderne balletlessen bij Kazuko Hirabayashi, Brian Bentscher en Dallie Hinry. In die tijd werkte hij ook als choreograaf van de Cosmopolitan Dance Group.

Ana María López - soliste
Ana María López werd geboren in het Zwitserse Wintenthür. In het Kindertanztheater Claudia Corti volgde zij haar eerste klassieke balletlessen die zij kreeg van David Howard, Svetlana Beriosova, David Walle en José de Udaeta.
In 1986 kwam zij van de Ballettschule für das Opernhaus Zürich, waarna zij haar studie vervolgde aan de Ballettschule der Hamburgischen Staatsoper van John Neumeier. Tussen 1990 tot 1993 danste zij bij het Züricher

Ballett, Stadttheater Bern en de Milanese gezelschappen Marta Levis en C.S.C.. In 1993 werd Ana María López aangenomen bij het Duitse Ballett Braunschweig waar Pierre Wyss de artistieke leiding had. Daar danste zij in choreografieën van Oscar Araiz, Antonio Gomes, Richard Wherlock, Ysutomu Ben Ida, Pieter de Ruiter, José María Alves en Pierre Wyss. Sinds augustus 1998 maakt Ana María López deel uit van Compañía Nacional de Danza.

Yolanda Martín - soliste

Yolanda Martín kreeg van 1981 tot 1987 balletlessen aan de Academy Madó Aris in haar geboortestad Barcelona. Gedurende die jaren verwierf zij ook het Advanced Diploma van the Royal Academy of London.
In 1987 perfectioneerde zij haar techniek bij het Institut del Teatre y Danza in Barcelona en in 1988 volgde zij lessen aan de Balletschule des Hamburg Ballet. In 1990 werd Yolanda Martín danseres bij het Ballet der Hessisches in Wiesbaden. In 1992 kwam zij in dienst bij het Nederlands Dans Theater 2 en vier jaar later promoveerde zij naar het Nederlands Dans Theater 1, waar zij in vele choreografieën danste van onder anderen Jiří Kylián, Nacho Duato, William Forsythe, Hans van Manen, Ohad Naharin, Mats Ek, Lionel Hoche, Johan Inger en Itzik Galili.
Zij werkte met balletmeesters als Marian Sarstädt, Irena Milovan, Olga Eurenoff, Kathy Bennets, Ivan Kramer en Egon Madsen. In september 1997 sloot zij zich aan bij de New Power Generation Dance Company in Minneapolis waar zij danste in de productie *Around the World in a Day*.
Sinds 1998 danst zij bij Compañía Nacional de Danza.

Susana Riazuelo - soliste

De Venezuelaanse danseres Susana Riazuelo starte met haar dansopleiding aan de Rambert school in Londen en vervolgde haar studie aan de Gustavo Franklin School in Caracas.
In 1988 kreeg zij een beurs voor drie jaar om les te nemen bij de School of American Ballet in New York. Na afronding van deze opleiding werd zij aangenomen bij het Ballet Nacional de Caracas, waar Vicente Nebreda aan het roer stond.
In 1996 contracteerde de Deutsche Oper Berlin haar. Twee jaar later danste zij bij Compagnia Aterballetto van artistiek leider Mauro Bigonzetti. In 2000 sloot zij zich aan bij Ballet de l'Opéra de Lyon en in 2002 kwam zij bij Victor Ullate's Ballet de la Comunidad de Madrid. Sinds september 2003 danst Susana Riazuelo bij Compañía Nacional de Danza.

Rafael Rivero - solist

Rafael Rivero's balletstudie begon in zijn geboortestad Matanzas in Cuba bij de Escuela Vocacional de Artes de Matanzas. Vervolgens vervolgde hij zijn opleiding aan de Escuala Nacional de Cuba in Havana, bij Ramona De Saa.
In 1991 trad hij toe tot het Ballet Nacional de Cuba, waar Alicia Alonso de leiding had.
In 1995 won hij de Zilveren Medaille in de Ossaka Competitie. In datzelfde jaar danste hij bij het Jeune Ballet de France, onder leiding van Heinz Spoerli en twee jaar later sloot hij zich aan bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, waar Robert Denvers aan het roer stond.
Sinds 1999 danst hij solistische rollen bij Compañía Nacional de Danza.

Alejandro Álvarez - corps de ballet

Alejandro Álvarez werd geboren in San Juan, Puerto Rico,

waar hij zijn eerste danslessen kreeg van Carlota en María Carrera. Op zijn achttiende verhuisde hij naar Toronto om zijn studie te vervolgen aan de Canada's National Ballet School.
Sinds die tijd heeft hij bij verschillende moderne gezelschappen gedanst waaronder Feld Ballets/NY, Pacific Northwest Ballet, Les Grands Ballets Canadiens (als solist), Mannheim Ballett (onder leiding van Kevin O'Day en Dominique Dumais) en als gast bij Ballett Frankfurt.
Zijn repertoire bevat balletten van George Balanchine, Ohad Naharin, Jiří Kylián, Édouard Lock, Shawn Hounsel, Kevin O'Day, Dominique Dumais, James Kudelka, Eliot Feld, Anthony Tudor, William Forsythe en Nacho Duato.
Sinds begin 2004 danst hij bij Compañía Nacional de Danza.

Liu Balocchi - corps de ballet

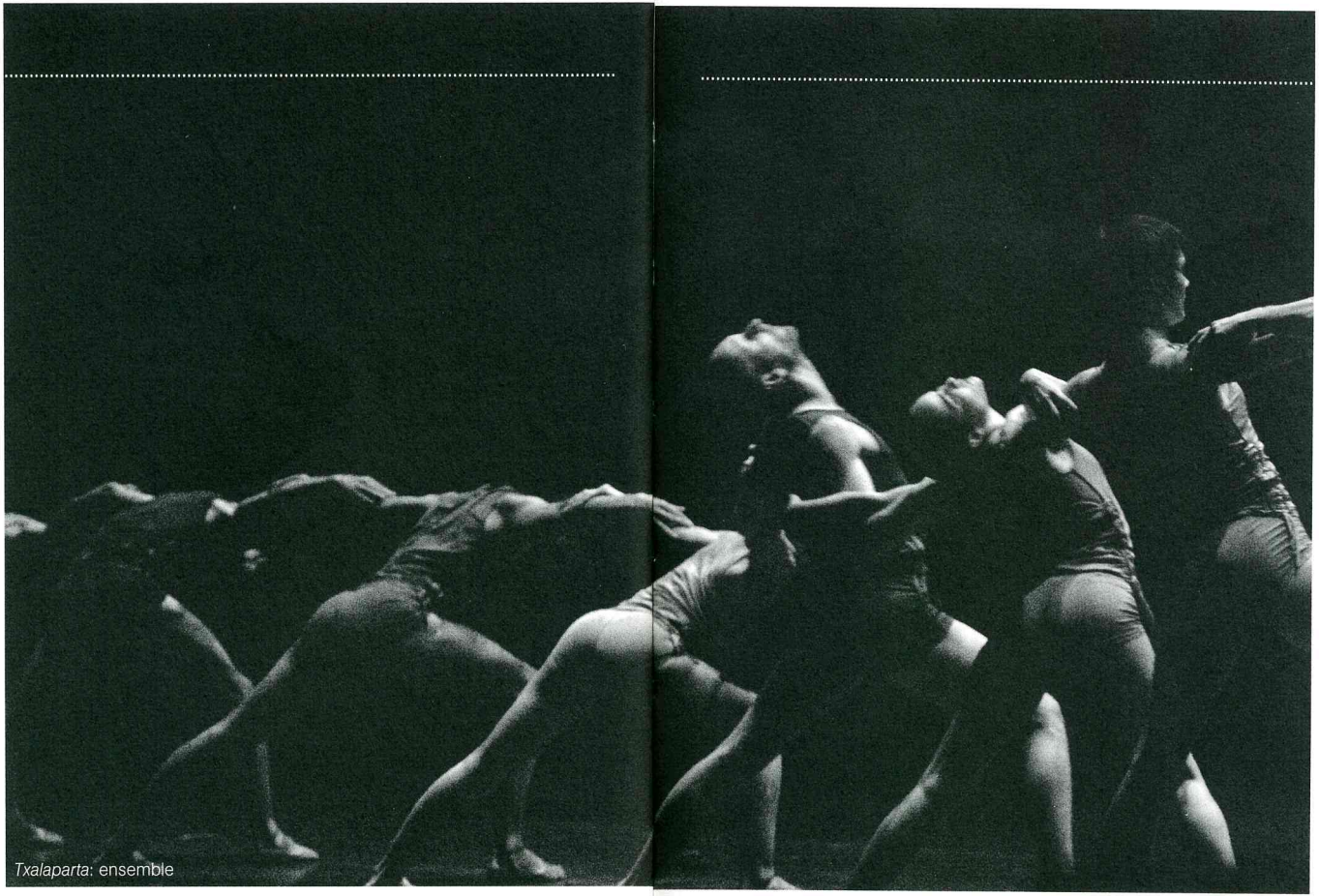
De Chileense Liu Balocchi startte haar dansstudie aan het Real Conservatorio Profesional de Danza in Madrid waar zij les kreeg van Virginia Valero, Julia Estévez, Carmina Acaña, Aurora Bosch, Aurora Pons, Carmen Roche, Carl Paris, Teresa Nieto, Africa Morris, Lázaro Carreño en Merche Esemeralda. In haar conservatoriumtijd werkte ze ook in een workshop waarin Juan Carlos Samtamaría haar begeleidde.
In 1995 danste zij in Giselle van Compañía Víctor Ullate en een jaar later kreeg zij een contract aangeboden bij dat gezelschap. Sinds januari 2002 maakt Liu Balocchi deel uit van Compañía Nacional de Danza.

Lucía Barbadillo - corps de ballet

Lucía Barbadillo komt uit het Spaanse La Coruña en begon haar danslessen bij de Escuela Dégas in El Ferrol. Daarna ging zij naar de Estudio de Danza Druida de La Coruña, de Real Escuela Superior de Arte Dramático y Danza in Madrid, de dansschool van María de Avila in Zaragoza, het Real Conservatorio Profesional de Danza in Madrid en haar studie sloot zij in de eerste helft van 1999 af bij de Escuela de Víctor Ullate. In die jaren kreeg zij les van onder anderen Virginia Valero, Luciano Gómez, Margarita Levina, Carmen Roche, Graciela Kraus, Eva Borg, José Parés, Lázaro Carreño, Juan Carlos Santamaría en Ana Laguna.
In 1997 behaalde Lucía Barbadillo de finale in de danscompetitie Concurso Internacional de Danza Clásica de Torrelavega. In 1998 danste zij op de Internationale Dag van de Dans bij het Teatro Principal in Zaragoza en tijdens het gala van het Festival Joven de Segovia. In de zomer van 1999 won zij een beurs van Europa Danse om een cursus om haar danstechniek verder te perfectioneren. Van oktober 1999 tot september 2002 maakte Lucía Barbadillo deel uit van Compañía Nacional de Danza 2, waarna ze de sprong maakte naar Compañía Nacional de Danza.

José Carlos Blanco - corps de ballet

De Madrileen José Carlos Blanco begon zijn danscarrière met lessen bij het Escuela de Danza van Víctor Ullate.
Hij rondde het Koninklijk Conservatorium in Den Haag cum laude af, waarna hij onder contract kwam bij het Ballet de Víctor Ullate (nu: Ballet de la Comunidad de Madrid) als eerste solist. Daar werd hij getraind door Karemia Moreno, José Pares, Menia Martínez, Aurora Bosch, Bella Batchinskaia, Zoltan Nagy, Lola de Avila and Víctor Ullate.
Sinds september 2001 is hij verbonden aan Compañía Nacional de Danza.



Txalaparta: ensemble

Marina Jiménez - corps de ballet

Marina Jiménez werd geboren in Madrid waar zij een klassieke ballet opleiding kreeg aan het Real Conservatorio Profesional de Danza.
Haar docenten waren onder anderen Lolita de Avila, Carmina Ocaña, Héctor Zaraspe, Ramiro Guerra, Aurora Bosch, Trinidad Sevillano en Verena Maschat.
Tijdens haar opleiding trad zij veel op als lid van de Workshop van het Conservatorium, die onder Juan Carlos Santamaria's leiding staat. Zij kreeg de eerste prijs voor de Interpretation Foundation Dávalos-Fletcher in de 3e Convocatoria Nacional de Danza Ciudad de Castellón.
In oktober 1999 begon Marina Jiménez bij Compañía Nacional de Danza 2 en stapte in september 2001 over naar Compañía Nacional de Danza.

Gentian Doda - corps de ballet

Afkomstig uit het Albanese Tirana, begon Gentian Doda met zijn balletlessen aan de Dansacademie in zijn woonplaats. In 1997 engageerde het Tirana Opera Ballet hem en in hetzelfde jaar danste hij bij het Opera Ballet van Baku, in de hoofdstad van Azerbedjan.
In 1999 werkte hij in het Arena di Verona Teatro in Italië en bij het Balletto di Parma. Bij het Béjart Ballet Lausanne van Maurice Béjart was Gentian Doda te gast.
In 2000 ging hij naar het Ballet de la Comunidad de Madrid, waar hij bleef tot september 2003, toen hij begon bij Compañía Nacional de Danza.

Fabrice Edelmann - corps de ballet

De Zwitserse danser Fabrice Edelmann nam zijn eerste lessen bij Beatriz Consuelo aan de Ecole de Danse in zijn geboorteplaats Genève.
In 1994 sloot hij zich aan bij het Hagen Ballet van Richard Wherlock en twee jaar later werd hij solist bij het Luzerner Ballet van Richard Wherlock.
In 1998 werd hij solist bij Euregio Tanz Forum van Jochen Ulrich en een jaar later kwam hij bij de Komische Oper Berlin. In 2001 voegde hij zich bij het Basler Ballet. Sinds maart 2002 danst hij bij Compañía Nacional de Danza.

Ana Tereza Gonzaga - corps de ballet

De Braziliaanse Ana Tereza Gonzaga werd geboren in Salvador de Bahía, waar zij haar eerste balletlessen nam. Bij l'Opéra National de Paris - l'École de Danse vervolgde zij haar opleiding. In 1994 contracteerde Ballet National de Nancy et de Lorraine haar, waar zij in 2000 promoveerde tot soliste.
Een groot deel van 2001 werkte zij in New York samen met choreografe Karol Armitage bij het Joyce Theatre. Sinds september 2001 danst Ana Tereza Gonzaga bij Compañía Nacional de Danza.

Christelle Horna - corps de ballet

De Française Christelle Horna werd geboren in Pau waar zij haar eerste balletlessen volgde aan l'Ecole de Danse de Pau. Haar vervolgopleiding kreeg zij achtereenvolgens bij l'Opéra national de Paris - l'École de Danse, het Centre de Formation de Toulouse en het Centre d'Art Chorégraphique de Nice.
In 1992 kwam ze bij het Grand Ballet Classique de Paris onder leiding van Jeannette Jacquet. Een jaar later ging zij naar het Ballet de l'Opéra de Nice, waar Jean-Albert Cartier en Hélène Trailine aan het hoofd van staan. In 1997 werd zij daar bevorderd tot soliste. Sinds september 2001 maakte Christelle Horna deel uit van Compañía Nacional de Danza.

Amaury Lebrun - corps de ballet

In zijn geboorteplaats Tourcoing (Frankrijk) volgde Amaury Lebrun balletles aan de Ecole de Danse du Ballet du Nord. Later stapte hij over naar de School of American Ballet waar hij les kreeg van Stanley Williams, Kramarevsky, Truman Finney en Whillem Burmann.
Sinds 1992 is Amaury Lebrun werkzaam als danser en hij was verbonden aan Jeune Ballet de France (1992), Ballet de l'Opéra national du Rhin (1994), Chataqua (1995), Staatsoper Berlin (1996), Opera de Nice (1997) en Queensland Ballet, Australië (1999). Sinds september 2000 danst hij bij Compañía Nacional de Danza.

Francisco Lorenzo - corps de ballet

De Argetijnse danser Francisco Lorenzo studeerde in 1998 af aan de Instituto Superior de Arte van het Colón Teatro in zijn geboortestad Buenos Aires. Tussen 1987 en 1999 won hij meerdere competities in zijn land en in 1999 riep de Argentijnse krant Diario Clarín hem uit tot 'danser van het jaar' In 1994 begon hij bij de Junioren van het Ballet Mar del Plata. In 1996 danste hij bij het Ballet Neoclásico de Buenos Aires en het Colón Teatro Ballet.
In 1999 trad hij toe tot het Ballet Contemporáneo del Teatro San Martín. In juli 2003 kwam hij bij Compañía Nacional de Danza.

Isaac Montllor - corps de ballet

In zijn geboorteplaats Alcoy begon de Spaanse Isaac Montllor met balletlessen aan de dansschool van Ana Calvo. In 1989 ging hij naar het Conservatorio Juan Cantó in Alcoy waar hij zich bekwaamde in ballet en Spaanse dans. Hij kreeg daar les van Trini Miró, Francis Richart en Mayte Silvestre. In 1994 sloot hij zich aan bij het dansgezelschap van het conservatorium, waarmee hij geregeld optrad op gala's in de regio van Valencia.
In 1997 behaalde hij het diploma in ballet en Spaanse dans bij het Conservatorio superior de Música Oscar Esplá in Alicante. Een jaar later werd hij geëngageerd door Compañía de Danza Contemporánea Lino Zorrilla in Alicante.
Eind 1998 perfectioneerde Isaac Montllor zijn klassieke techniek in Valencia, waar hij les kreeg van Africa Hernández en Miroslav Fila. Van Eva Bertomeu kreeg hij moderne danslessen. Begin 1999 danste hij bij Art Ballet Compañía Neoclásica de Danza.
In januari 2000 trad hij toe tot Compañía Nacional de Danza 2 om twee jaar later over te stappen naar het moedergezelschap.

Inês Pereira - corps de ballet

De Portugese danseres Inês Pereira werd geboren in Baixa de Banheira. In 1986 nam zij haar eerste balletlessen in Lissabon. In 1990 ging zij naar het Escola de Música do Conservatório Nacional, waar zij werd onderwezen door Georges García, Iván Kramer, Ulrike Caldas, Carlos Caldas, Luisa Taveira, Jorge Salavisa, Violatte Quenole, Ana Máscolo, Marck de Graef, Armando Jorge, Cristina Pereira, Diane Grey en Olga Roriz.
Al in haar studententijd danste zij mee met Companhia Nacional de Bailado (Nationale Ballet van Portugal). In 1998 werd zij er volwaardig danseres. Na drie jaar trad zij toe tot het juniorengezelschap Compañía Nacional de Danza 2 waar zij danste in talloze choreografieën van Nacho Duato, Tony Fabre, Yoko Taira en vele anderen. Sinds september 2003 danst Inês

Pereira bij Compañía Nacional de Danza.

Mathieu Rouvière - corps de ballet

Deze danser uit het Franse Mende-Lozère begon zijn danscarrière bij het Jeune Ballet de France in 1996.
Een jaar later ging hij naar het Zürich Ballet, waar hij de rang van tweede solist vervulde.
Gedurende zijn contractduur in Zwitserland - tot 2003 -, danste hij in vele creaties van artistiek leider Heinz Spoerli en choreografieën van George Balanchine, Hans van Manen en Merce Cunningham.
In juli 2003 trad hij toe tot Compañía Nacional de Danza.

Antonio Ruz - corps de ballet

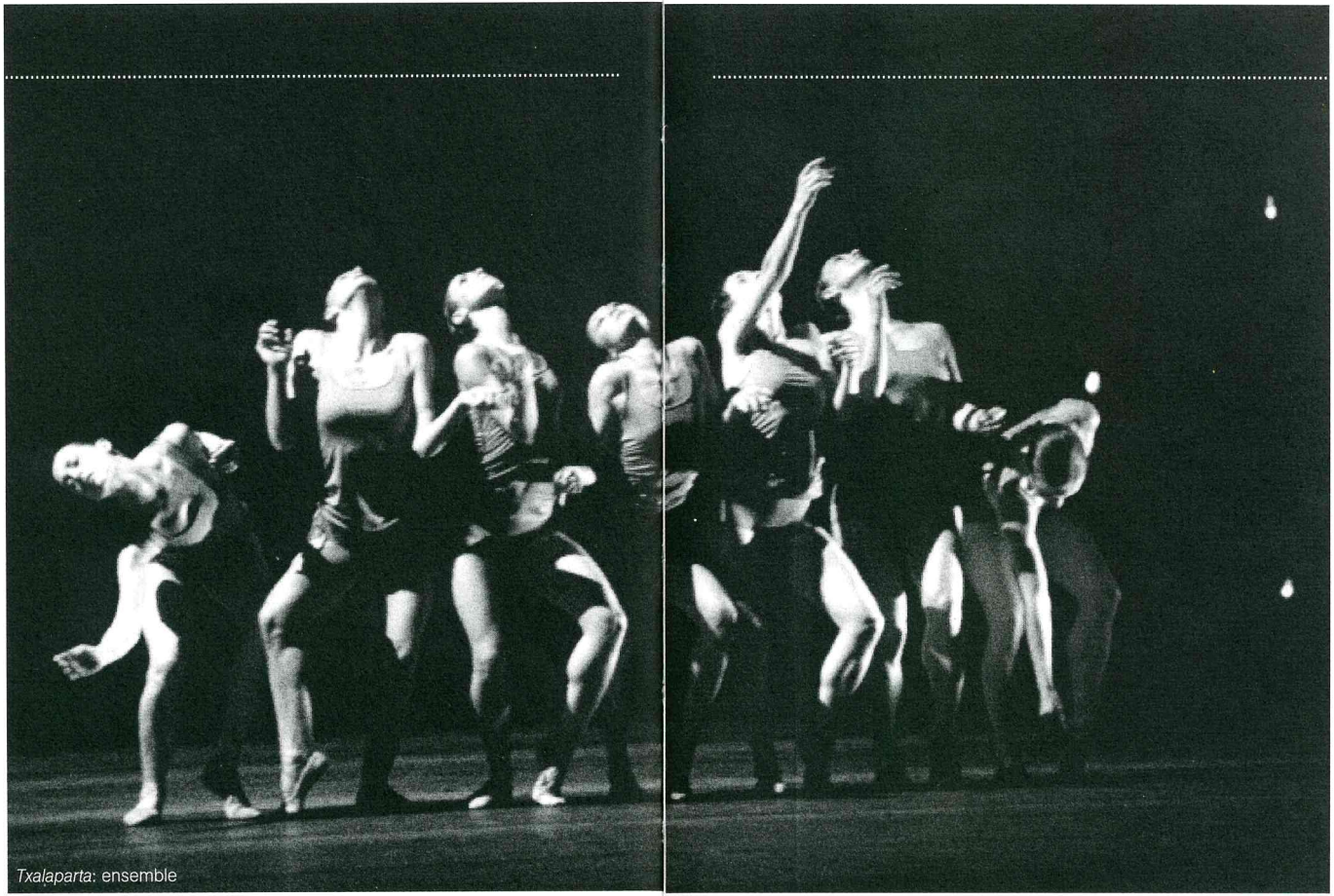
Antonio Ruz werd geboren in Córdoba, waar hij op zevenjarige leeftijd zijn eerste flamencolessen volgde.
Als elfjarige werd hij toegelaten op het Conservatorio de Danza de Córdoba waar hij klassieke balletlessen kreeg.
In 1992 nam hij les op de Escuela de danza van Víctor Ullate en twee jaar later maakte hij deel uit van Ullate's gezelschap. Hij danste in klassiekers als *Giselle* en *Don Quijote* maar ook in neoklassieke choreografieën van Hans van Manen, Nils Christe en Victor Ullate.
In 2001 kwam hij bij het Ballet du Grand Théâtre de Genève dat onder leiding stond van Giorgio Manzini en Philippe Cohen. Hij danste daar in werk van onder anderen John Neumeijer, Nacho Duato, George Balanchine, Amanda Miller en Gilles Jobin. In 2004 kreeg hij een contract bij het Lyon Opera Ballet, dat onder leiding staat van Yorgos Loukos. Daar danste hij in werk van William Forsythe, Jiří Kylián, Mats Ek, Maguy Marin, Russell Maliphant, Angelin Prejlocaj, Sasha Waltz en Philippe Decouflé. Sinds september 2006 maakt hij deel uit van Compañía Nacional de Danza.

Joel Toledo - corps de ballet

Joel Toledo werd geboren in het Cubaanse La Havana.
In zijn geboortestad ging hij voor zijn balletlessen naar de Escuela Elemental de la Habana, vervolgens naar Escuela Nacional en in 1994 rondde hij zijn balletopleiding af aan het Real Conservatorio de Danza de Madrid.
Daarna werd hij met een Alicia Alonsobeurs toegelaten aan de Universidad Complutense de Madrid, waar hij les kreeg van Lázaro Carreño en Aurora Bosch.
In 1996 danste hij bij het Ballet de la Comunidad de Madrid van Víctor Ullate. Sinds september 2000 danst hij bij Compañía Nacional de Danza.

Héctor Torres - corps de ballet

De Madrileense danser Héctor Torres studeerde ballet aan de Escuela de Danza de Víctor Ullate. In 1994 zette hij zijn studie voort aan het Real Conservatorio Profesional de Danza in Madrid, waar hij les kreeg van onder anderen Virginia Valero, Antonio Almenara, Lázaro Carreño, Yoko Taira en María Luisa Ramos.
In 1998 ging hij werken bij Santamaría Compañía de Danza. In 1999 en 2000 danste hij bij Europa Danse en in 2001 maakte hij deel uit van het jeugdballet Joven Ballet de Carmen Roche. In september van dat jaar ging hij naar Compañía Nacional de Danza 2 waar Nacho Duato en Tony Fabre de artistieke leiding hebben. Héctor Torres danste in choreografieën van Nacho Duato en Jan Fabre en maakte in 2003 promotie en kwam bij het moedergezelschap: Compañía Nacional de Danza.



Txalaparta: ensemble

Compañía Nacional de Danza

artistieke leiding
Nacho Duato

solisten
Tamako Akiyama, Luisa María Arias, África Guzmán, Ana María López, Yolanda Martín, Susana Riazuelo, Alejandro Álvarez, Swee Boon Kuik, Dimo Kirilov, Rafael Rivero

corps de ballet
Liu Balocchi, Lucía Barbadillo, Stephanie Dalphond, Ana Tereza Gonzaga, Christelle Horna, Marina Jiménez, Inês Pereira, Javier Alcaide, José Carlos Blanco, Gentian Doda, Fabrice Edelmann, Amaury Lebrun, Francisco Lorenzo, Isaac Montllor, Mathieu P. Rouvière, Antonio Ruz, Joel Toledo, Héctor Torres

artistieke coördinatie
Hervé Palito

repetitor
Yoko Taira

choreographic assistent
Thomas Klein

pianist
Carlos Faxas

toneelmeester
José Álvaro Cotillo

fysiotherapeut
Luis Gadea

masseur
Mateo Martín

manager
Carmen Bofarull

pers en externe betrekkingen
Maite Villanueva

ass. externe betrekkingen
Luis Tomás Vargas,
Adela Gutiérrez

productie
Sonia Sánchez

ass. productie
Francisco Javier Serrano,
Cristina González, Luis Martín
Oya (productie tournee)

directeur
Aida Pérez

directieassistent
Cristina Sánchez

staf
José Antonio Beguiristáin

onderhoud
Ana Galán

technisch directeur
Marcelo Suárez

assistent van de technisch directeur
Ricardo Virgós

toneelassistenten
Francisco Padilla
César Recuenco

licht
Lucas González,
Juan Carlos Gallardo

geluid
Jesús Santos, Pedro Álvaro

kleders
Anna Guerrero (hoofd),
Sagrario Martín, Maria Paz Pérez, Carmen Ortega, Valeriana Bon (ass.)

rekwisieten
José Luis Mora

Storehouse
Reyes Sánchez

huismeesters
Miguel Angel Cruz, Teresa Morató, Federico Cordero

tour management
Pilar de Yzaguirre,
Ysarca Art Promotions,
ysarca@ysarca.com

Gastprogrammering 2006/2007

za 13/ zo 14 januari 2007
Ensemble Al-Kindî
The Whirling Dervishes of Damascus
De toeschouwer is getuige van een Syrische soefi-ceremonie vol zang en dans. De derwisjen proberen door middel van de dans één te worden met Allah. Hiervoor draaien ze, begeleid door het ensemble, eindeloos om hun eigen as in de rondte.
Kaartverkoop is reeds gestart.

do 1/ za 3/ zo 4 februari 2007
Compagnie Jant-Bi
WAXTAAN
WAXTAAN is een kritisch onderzoek naar de macht van verschillende Afrikaanse leiders. De Senegalese Germaine Acogny en haar zoon Patrick bewerkten een aantal traditionele Afrikaanse dansen uit onder andere Mali, Burkina Faso en hun geboorteland.
Kaartverkoop is reeds gestart.

do 8/ za 10/ zo 11 maart 2007
Nederlands Dans Theater 1
Falling Angels
Een programma met *Quintett* van William Forsythe, een wereldpremière van Crystal Pite en Jiří Kylians *Falling Angels*.
Kaartverkoop is reeds gestart.

di 27/ vr 30/ za 31 maart 2007
Batsheva Dance Company
THREE
Het drieluik *THREE* bestaat uit *Bellus* (schoonheid), *Humus* (aarde) en *Secus*, dit laatste is volgens choreograaf Ohad Naharin het beste te vertalen als 'dit en niet dit'. De Latijnse titels mogen hoogdravend klinken, ze zijn ironisch bedoeld door de choreograaf.
Kaartverkoop is reeds gestart.

wo 18/ do 19/ za 21/ zo 22 april 2007
Vesturport Theatre/Reykjavic City Theatre
Woyzeck
Het meeslepende verhaal van *Woyzeck* in de regie van Gísli Örn Gardarsson wordt vertaald in een adembenemende muziektheaterproductie op muziek van de legendarische rockster Nick Cave. Het jonge onconventionele IJslandse theatergezelschap Vesturport Theatre vertolkt deze klassieker van Georg Büchner uit 1837.
Kaartverkoop start op donderdag 18 januari 2007.

wo 25/ vr 27 za 28 april 2007
Bill T. Jones / Arnie Zane Dance Company
Blind Date
De prikkel om de avondvullende dansvoorstelling *Blind Date* te maken, vond de Amerikaanse choreograaf Bill T. Jones in de politiek. 'Eer', 'opoffering' en 'identiteit' zijn de kernwoorden die passen bij de productie. Maar ondanks dit engagement, blijft de dans centraal staan.
Kaartverkoop start op donderdag 25 januari 2007.

Voor meer informatie over de producties van Gastprogrammering Het Muziektheater kunt u contact opnemen met de afdeling publiciteit, tel.: 020-551 81 35, e-mail: publ.gp@hmth.nl of kijk op www.gastprogrammering.nl.
De losse kaartverkoop begint steeds drie maanden voor de premièredatum. Kaarten zijn verkrijgbaar bij het Kassabespreekbureau van Het Muziektheater 020-6 255 455 of via www.gastprogrammering.nl.

Stichting Het Muziektheater

Raad van Toezicht
Tom de Swaan (voorzitter)
Joop Janssen
Wim Kok
Joost Kuiper

Directie
Truze Lodder (voorzitter)
Pierre Audi
Ted Brandsen
Willem Wijnbergen

Gastprogrammering
Directie
Pieter Hofman
Directiesecretariaat
Marjanne Wilmink
Publiciteit
Frank van der Schaar (hoofd)
Bibi de Bruijn
Anke van Lith
Anita Soer
Productieleiding
Nico Matser

Kassa-bespreekbureau
Amstel 3, Amsterdam,
T 020 - 6 255 455
www.hetmuziektheater.nl

Gastprogrammering
Het Muziektheater
Postbus 16822,
1001 RH Amsterdam
T 020 - 551 81 35
publ.gp@hmth.nl
www.gastprogrammering.nl

In de Muziektheaterwinkel zijn te koop: boeken, cd's, kaarten, video's en affiches.
Het is niet toegestaan te fotograferen, te filmen, video- en/of geluidsopnamen te maken.
Rechthebbenden die menen aanspraken te kunnen ontlenen, wordt verzocht contact op te nemen met de uitgever.

Samenstelling en productie
afdeling publiciteit Gastprogrammering Het Muziektheater
Basisvormgeving Mevis & Van Deursen
Foto's Bernardo Dorval (p. 22, 34, 35), Fernando Marcos (p. 8, 18), Paco Ruiz (p. 50), Michael Slobodian (p. 2, 5, 12, 16, 21, 32, 51)
Drukwerk robstolk®
Oplage 1000, jaargang 21, nummer 2
Deze uitgave verschijnt minstens driemaal per jaar.